

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Urto/2/2018
Identifikačné číslo spisu: 9018200024
Dátum vydania rozhodnutia: 01.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9018200024.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 1. marca 2018 v Bratislave, v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, o odvolaní odsúdeného Y. R. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. januára 2018, sp. zn. 5Ntc/14/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného Y. R. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 16. januára 2018, sp. zn. 5Ntc/14/2017, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) rozhodol, že rozsudok Okresného súdu v Rokycanech z 27. júla 2012, sp. zn. 1 T 49/2012, právoplatný v spojení s uznesením Krajského súdu v Plzni z 5. novembra 2012, sp. zn. 50To 397/2012, ktorým bol slovenský štátny občan Y. R., nar. XX. G. XXXX v M., trvale bytom C.. W.. XXXX/XX, XXX XX M., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach-Šaci, uznaný za vinného zo skutku právne kvalifikovaného ako pokračujúci prečin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b), ods. 3 českého Trestného zákona, spáchaný v časti v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 českého Trestného zákona a sčasti v spolupáchateľstve podľa § 23 českého Trestného zákona a zo skutku právne kvalifikovaného ako pokračujúci prečin porušovania domovej slobody podľa § 178 ods. 1, ods. 2 českého Trestného zákona, spáchaný sčasti v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 českého Trestného zákona a sčasti v spolupáchateľstve podľa § 23 českého Trestného zákona, za čo mu bol, okrem iného, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do väznice s dozorom, sa na území Slovenskej republiky vo vzťahu k osobe odsúdeného Y. R. uznáva vo výroku o vine a uloženom treste odňatia slobody a vykoná sa v rozsahu nevykonaného zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 198 (stodeväťdesiatosem) dní. Krajský súd v Banskej Bystrici zároveň rozhodol, že odsúdený bude pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože sú splnené podmienky na jeho zaradenie v zmysle § 48

ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Proti rozsudku Krajského soudu v Banské Bystrici ze 16. januára 2018, sp. zn. 5Ntc/14/2017, podal odsúdený Y. R. odvolanie.

V súvislosti s podaným odvolaním odsúdený namietal, že mu nebolo oznámené, že sa voči jeho osobe začalo konanie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Tie oznámenia, ktoré sa mu doručili, boli v českom jazyku (vrátane oznámenia doručeného Krajským súdom v Banskej Bystrici), ktorému on nerozumie a nemohol sa k nim tak vyjadriť. Nemohol si preto požiadať ani o obhajcu, čím bolo porušené jeho právo na obhajobu. Konanie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia na Krajskom súde v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Ntc/14/2017, sa konalo na verejnom zasadnutí, na ktoré nebol predvolaný. Ďalej nesúhlasil s uznaním a výkonom predmetného rozhodnutia z toho dôvodu, že neporušil podmienky amnestie, ktorá mu bola udelená v Českej republike. Odsúdený sa tiež domnieval, že nevykonaný zvyšok jeho trestu odňatia slobody je 197 dní, 12 hodín a 30 minút a nie 198 dní uvedených v rozsudku Krajského soudu v Banskej Bystrici ze 16. januára 2018. Záverom odvolania žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na opätovné rozhodnutie alebo aby rozhodol ako odvolací súd sám. V prípade ak najvyšší súd uzná rozsudok Okresného soudu v Rokycanech z 27. júla 2012, sp. zn. 1 T 49/2012, požadoval, aby zrušil rozhodnutie Krajského soudu v Banskej Bystrici z 26. mája 2015, sp. zn. 5To/19/2015.

Najvyšší súd ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), príslušnému súdu a v zákonnej lehote (§ 309 ods. 1 Tr. por.). Zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Najvyšší súd má za to, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu, bolo súdom prvého stupňa vykonané v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. Dôvody rozhodnutia vyložil Krajský súd v Banskej Bystrici zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo. V súlade so zákonom rozhodol o uznaní a výkone rozsudku cudzozemského soudu, pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky. Argumenty napadnutého rozsudku sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolací súd ďalej pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia soudu prvého stupňa, dáva odvolaciemu súdu možnosť v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že Krajskému súdu v Banskej Bystrici bolo súdom v Rokycanech za účelom rozhodnutia o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia doručené osvedčenie (vrátane príloh) podľa čl. 4 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV“), ktoré bolo do právneho poriadku Slovenskej republiky transponované zákonom o uznávaní a výkone rozhodnutí. Predložené dokumenty sa týkali slovenského štátneho občana Y. R..

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici dal vo svojom písomnom vyjadrení podľa § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí súhlas k uznaniu a následnému výkonu predmetného cudzieho rozhodnutia v rozsahu doteraz nevykonaného zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 198 dní.

Zo spisu ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa správne posúdil, že skutky, pre ktoré bol Y. R. v Českej republike rozsudkom Okresného soudu v Rokycanech z 27. júla 2012, sp. zn. 1 T 49/2012, právoplatným v spojení s uznesením Krajského soudu v Plzni z 5. novembra 2012, sp. zn. 50To 397/2012, právoplatne odsúdený, sú trestnými činmi aj podľa nášho Trestného zákona, čím bola splnená podmienka obojstrannej trestnosti skutkov. Odsúdený sa nevyjadril k zaslaní rozsudku a osvedčenia do

Slovenskej republiky ani odovzdaniu výkonu zvyšku trestu odňatia slobody do Slovenskej republiky. Ako súd prvého stupňa konštatoval, v danom prípade sa jeho súhlas ani nevyžadoval.

Krajský súd v Banskej Bystrici nepochybil ani v prípade, keď odsúdeného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže z odpisu registra trestov Slovenskej republiky je zrejmé, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K samotným dôvodom odvolania najvyšší súd v prvom rade uvádza, že v zmysle vyhlásenia Slovenskej republiky k čl. 23 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV (oznámenie 23/2017 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 2. júna 2017), prijíma Slovenská republika osvedčenia podľa tohto aktu vo vzťahu k Českej republike v českom jazyku, preto odvolacia námietka zakladajúca sa na tom, že dokumenty boli odsúdenému doručované v jazyku, ktorému nerozumie, treba považovať za irelevantnú. Pokiaľ ide o konanie o uznaní a výkone rozhodnutia, v trestnej veci odsúdeného bolo na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 21. decembra 2017 vyvesené oznámenie o tom, že sa vykoná neverejné zasadnutie s verejným vyhlásením rozsudku a to 16. januára 2018 (v ten istý deň bolo oznámenie aj zvesené), vo veci sa teda nekonalo verejné zasadnutie, ako uviedol odsúdený. Ten ďalej namietal, že neporušil podmienky amnestie, ktorá mu bola udelená v Českej republike a tiež dĺžku nevykonaného zvyšku trestu odňatia slobody, ktorú uviedol. K tomu sa najvyšší súd vyjadruje v tom smere, že z osvedčenia a príloh doručených súdom v Rokycanech jasne vyplýva, že podmienky amnestie odsúdeným boli porušené a zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody zodpovedá tam vymedzenej dĺžke.

Zo zmiených dôvodov si odvolací súd neosvojil odvolacie námietky odsúdeného Y. R..

Na základe uvedeného najvyšší súd odvolanie odsúdeného postupom podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.